

for den Kreds, som det ærede Medlem nu repræsenterer, men jeg tror, det ikke kan siges for tid; jeg tror, det skal siges saa tidt, at man bliver nødt til at tage Hensyn dertil. Det er, at de Lønninger, som betales de paagældende Statsfunktionærer paa Orlogsværftet, ere utilladelig lave. Naar man ved, at Haandværkerne derude ere delte i 3 Lønningsklasser, og at den højeste Lønning, de i denne Statsinstitution kunne naa, er 1,087 Kr. 20 Øre, og naar man ved, at den Løn, de maa gaa ind til, naar de tage Ansættelse, ikke er højere end 936 Kr. 20 Øre, vil man kunne sige sig selv, at det er overordentlig vanskeligt at faa de dygtigste Folk til at paatage sig Arbejde paa Orlogsværftet. Naar man ved, at de faste Fyrbødere ere lønnede med kun 981 Kr. 50 Øre, og Arbejdsmændene ikke kunne naa højere end til 906 Kr., er man ganske paa det rene med, at disse Lønninger ere utilladelig lave, og at det ikke tidt nok kan siges, at hvis man vil have dygtige Folk til disse Arbejder, maa man anvise Lønninger, der i hvert Fald komme paa Højde med, hvad der betales i private Virksomheder af lignende Art.

Der er endvidere et Ønske, der gentagne Gange er udtalt af de paagældende, ikke mindst da vi for 2 Aar siden beskæftigede os med deres Lønningsforhold, nemlig Ønsket om at blive maanedslønnede i Stedet for at være daglønnede og endvidere kun at faa een Lønningsklasse i Stedet for, at Haandværkerne nu ere delte i 3 Klasser. Det er et ret beskedent Ønske, som man med god Villie maatte kunne komme ud over, saa meget mere som de paagældende i deres Stilling ere militært bundne og fuldstændigt henregnes til de militære. De kunne kommanderes ud paa Togter og, som det ærede Medlem ogsaa nævnede, endog kommanderes ud paa Togter, der kunne vare et Aars Tid. Derfor vilde det være ret rimeligt, om man gik over til at lønne disse Folk akkurat som andre Bestillingsmænd.

Det glæder mig, at dette Spørgsmaal har vakt saa stor Interesse, at det overhovedet behandles her, og at der selv af det ærede Medlem rejses Krav om, at der skal tages Hensyn til disse Folk. Saadan har det ikke været altid. Blot for nogle faa Aar siden vilde man ikke høre, hvad de paagældende havde at sige, det er af Socialdemokratiet og kun af Socialdemokratiet, at dette Spørgsmaal om Statsfunktionærernes, ogsaa de marinemilitære Funktionærers, Lønninger er rejst. Det er os,

der Gang paa Gang have paatalt disse Menneskers uheldige Stilling og efterhaanden have faaet Lydhørhed her i Tinget for deres Krav, saa at man, om end disse ikke ere fuldt gennemførte, dog har taget Hensyn til dem og gennemført nogle Forbedringer. Jeg vil haabe, at denne Forhandling og den, der rimeligvis vil blive ført mellem 2den og 3die Behandling i Finansudvalget, maa føre til, at man dog ikke stiller disse Statsfunktionærer daarligere end de private og i alt Fald øver den Retfærdighed, at de faa de samme Forhold at leve under, som Funktionærerne under andre Statsinstitutioner have.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte en Kommission til Forhandling med Værftsledelsen om Arbejds- og Lønforholdene, og maa jeg dertil knytte den Bemærkning, at jeg haaber, at man ogsaa vil lade Arbejderne faa Sæde i denne Kommission, saa at det ikke skal gaa her paa samme Maade, som det i sin Tid gik ved Statsbanerne. En tidligere Minister havde givet Ordre til, at Statsbaneledelsen skulde forhandle med Arbejderne om Arbejdsforholdene og Arbejdsvilkaarene. Men da Arbejderne bleve tilsagte til Forhandling, og de mødte hos Direktøren for den paagældende Afdeling, forelaa der her en Forhandlingsprotokol, hvori var indført ikke alene Forhandlingsemnerne, men ogsaa hvad man var bleven enig om skulde være Resultatet af Forhandlingen, og saa blev der sagt til de paagældende Arbejdere: Vær saa god, her er Forhandlingsprotokollen, vil De underskrive den. Dermed var den Forhandling ude. Jeg ved, at noget lignende er sket paa Orlogsværftet. Man har kaldt Arbejderne op for at tale med dem, men saa har man kort og godt kundgjort for dem: „Dette er vor og Ledelsens uforgribelige Mening. Saa kunne de Herrer træde af.“ Jeg vil haabe, at det her maa blive en virkelig Forhandling, hvor Arbejderne og Ledelsen have lige Ret til at fremkomme med deres Meninger, og hvor der ogsaa tages Hensyn til, hvad der fremkommer fra Arbejdernes Side. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds udtalte med Hensyn til den Lønningslov, der blev vedtagen for 2 Aar siden, at den ikke i alle Tilfælde var bleven en Forbedring, idet man adskillige Gange tog med den ene Haand, hvad man gav med den anden. Ja, det er netop, hvad jeg sagde for 2 Aar siden, nu giver det ærede Medlem mig altsaa Ret.

Maa jeg saa blot til Slut udtale Haabet